

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **DIRECTIVA 2005/65/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 26 octombrie 2005
privind consolidarea securității portuare
(Text cu relevanță pentru SEE)
(JO L 310, 25.11.2005, p. 28)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019	L 198	241	25.7.2019

**DIRECTIVA 2005/65/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI****din 26 octombrie 2005****privind consolidarea securității portuare****(Text cu relevanță pentru SEE)***Articolul 1***Obiect**

(1) Principalul obiectiv al prezentei directive este acela de a introduce măsuri comunitare pentru consolidarea securității portuare în fața amenințării atentatelor la adresa securității. Prezenta directivă garantează, de asemenea, că măsurile de securitate luate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004 beneficiază de consolidarea securității portuare.

(2) Măsurile prevăzute la alineatul (1) constau din:

- (a) norme de bază comune cu privire la măsurile de securitate portuară;
- (b) un mecanism de aplicare a acestor norme;
- (c) mecanisme corespunzătoare de monitorizare a conformității.

*Articolul 2***Domeniul de aplicare**

(1) Prezenta directivă stabilește măsurile de securitate care se respectă în porturi. Statele membre pot aplica dispozițiile prezentei directive în zonele unde se desfășoară activități legate de porturi.

(2) Măsurile prevăzute de prezenta directivă se aplică fiecărui port situat pe teritoriul unui stat membru în care se găsește una sau mai multe instalații portuare care fac obiectul unui plan de securitate a instalațiilor portuare aprobat conform Regulamentului (CE) nr. 725/2004. Prezenta directivă nu se aplică instalațiilor militare din porturi.

(3) Statele membre definesc pentru fiecare port limitele portului în sensul prezentei directive, luând în considerare în mod corespunzător informațiile care rezultă în urma evaluării securității portuare.

(4) În cazul în care limitele unei instalații portuare în sensul Regulamentului (CE) nr. 725/2004 astfel cum au fost definite de un stat membru cuprind în mod eficient portul, dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 prevalează asupra acelorora din prezenta directivă.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive:

- (1) „port” înseamnă orice porțiune specificată de uscat și de apă, cu limite definite de statul membru în care se situează portul, cuprinzând uzine și echipamente destinate facilitării operațiunilor de transport maritim comercial;

▼B

- (2) „interfață navă/port” înseamnă interacțiunile care au loc atunci când un vas este direct și imediat afectat de acțiuni care presupun deplasarea persoanelor sau a mărfurilor sau furnizarea serviciilor portuare către sau dinspre navă;
- (3) „instalație portuară” înseamnă locul în care are loc interfața navă/port; aceasta include zone precum locurile de ancoraj, dane de așteptare, împrejurimile dinspre mare, după caz;
- (4) „punct de contact pentru securitatea portuară” înseamnă organismul desemnat de fiecare stat membru pentru a servi drept punct de contact pentru Comisie și celelalte state membre și pentru a facilita, urmări și furniza informații cu privire la aplicarea măsurilor de securitate portuară prevăzute de prezenta directivă;
- (5) „autoritate pentru securitatea portuară” înseamnă autoritatea responsabilă cu problemele de securitate dintr-un anumit port.

*Articolul 4***Coordonarea cu măsurile luate prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 725/2004**

Statele membre se asigură că măsurile de securitate portuară introduse prin prezenta directivă sunt strâns coordonate cu măsurile luate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004.

*Articolul 5***Autoritatea pentru securitatea portuară**

- (1) Statele membre desemnează o autoritate pentru securitatea portuară pentru fiecare port care face obiectul prezentei directive. O autoritate pentru securitatea portuară poate fi desemnată pentru mai multe porturi.
- (2) Autoritatea pentru securitatea portuară este responsabilă de întocmirea și punerea în aplicare a planurilor de securitate portuară în baza concluziilor evaluărilor de securitate portuară.
- (3) Statele membre pot desemna o „autoritate competentă pentru securitatea maritimă”, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 725/2004.

*Articolul 6***Evaluarea securității portuare**

- (1) Statele membre se asigură că se realizează evaluări ale securității portuare pentru porturile aflate sub incidența prezentei directive. Aceste evaluări țin seama în mod corespunzător de specificul diferitelor secțiuni ale unui port și, atunci când autoritatea responsabilă a statului membru consideră că este necesar, ale zonelor adiacente, în cazul în care acestea au un impact asupra securității portului și iau în considerare evaluările pentru instalațiile portuare din limitele acestora, evaluări realizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004.
- (2) Fiecare evaluare a securității portuare se desfășoară luând în considerare cel puțin cerințele detaliate stabilite în anexa I.
- (3) Evaluările securității portuare se pot efectua de către o organizație de securitate recunoscută menționată la articolul 11.

▼B

- (4) Evaluările securității portuare se aprobă de către statul membru în cauză.

*Articolul 7***Planul de securitate portuară**

(1) Sub rezerva concluziilor evaluărilor securității portuare, statele membre se asigură că se întocmesc, se mențin și se actualizează planuri de securitate portuară. Planurile de securitate portuară acordă atenția cuvenită specificității diferitelor secțiuni ale unui port și integrează planurile de securitate pentru instalațiile portuare din limitele acestora stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004.

(2) Planurile de securitate portuară identifică, pentru fiecare nivel de securitate prevăzut la articolul 8:

- (a) procedurile care trebuie urmate;
- (b) măsurile care trebuie puse în aplicare;
- (c) acțiunile care trebuie întreprinse.

(3) Fiecare plan de securitate portuară ia în considerare cel puțin cerințele detaliate specificate în anexa II. După caz și în măsura necesară, planul de securitate portuară include în special măsuri de securitate care trebuie să se aplice pasagerilor și vehiculelor care urmează să fie îmbarcate pe nave maritime care transportă pasageri și vehicule. În cazul serviciilor de transport maritim internațional, statele membre în cauză cooperează la evaluarea securității.

(4) Planurile de securitate portuară pot fi realizate de o organizație de securitate recunoscută, menționată la articolul 11.

(5) Planurile de securitate portuară se aprobă de către statul membru în cauză înainte de punerea lor în aplicare.

(6) Statele membre se asigură că punerea în aplicare a planurilor de securitate portuară este monitorizată. Monitorizarea este coordonată cu alte activități de control desfășurate în port.

(7) Statele membre se asigură că se desfășoară exerciții adecvate, luând în considerare cerințele de bază privind exercițiile de antrenament pentru securitate enumerate în anexa III.

*Articolul 8***Niveluri de securitate**

(1) Statele membre introduc un sistem de niveluri de securitate pentru porturi sau porțiuni din porturi.

(2) Există trei niveluri de securitate, definite în Regulamentul (CE) nr. 725/2004:

- „nivelul de securitate 1” înseamnă nivelul pentru care sunt menținute permanent măsuri de securitate corespunzătoare minime;
- „nivelul de securitate 2” înseamnă nivelul pentru care se mențin măsuri de securitate corespunzătoare suplimentare pe o perioadă de timp ca urmare a creșterii riscului de producere a unui atentat la adresa securității;

▼B

— „nivelul de securitate 3” înseamnă nivelul pentru care se mențin măsuri de securitate specifice suplimentare pe o perioadă de timp limitată, în cazul în care este probabil sau iminent un atentat la adresa securității, deși nu este posibil să se identifice ținta exactă.

(3) Statele membre stabilesc nivelurile de securitate valabile pentru fiecare port sau porțiune din port. La fiecare nivel de securitate, un stat membru poate decide ca în diferite porțiuni ale unui port să se aplice măsuri de securitate diferite, în funcție de concluziile evaluării securității portuare.

(4) Statele membre comunică persoanei sau persoanelor corespunzătoare nivelul de securitate aflat în vigoare pentru fiecare port, sau porțiune din port precum și orice modificări survenite la acesta.

*Articolul 9***Agentul de securitate portuară**

(1) Pentru fiecare port, statul membru interesat aprobă un agent de securitate portuară. Fiecare port are, dacă este posibil, un agent de securitate portuară diferit, dar, atunci când este cazul, un agent de securitate poate fi responsabil de mai multe porturi.

(2) Agenții de securitate portuară îndeplinesc rolul de punct de contact pentru problemele referitoare la securitatea portuară.

(3) În cazul în care un agent de securitate portuară diferă de agentul (agenții) de securitate ai instalației(ilor) portuare prevăzut (prevăzuți) în Regulamentul (CE) nr. 725/2004, se asigură o strânsă cooperare dintre aceștia.

*Articolul 10***Revizuri**

(1) Statele membre se asigură că evaluările securității portuare și planurile de securitate portuară se revizuiesc după caz. Acestea se revizuiesc cel puțin o dată la cinci ani.

(2) Revizuirea va viza articolul 6 sau 7, după caz.

*Articolul 11***Organizație de securitate recunoscută**

Statele membre pot numi organizații de securitate recunoscute în sensul prezentei directive. Organizațiile de securitate recunoscute îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa IV.

*Articolul 12***Punct de contact pentru securitatea portuară**

Statele membre numesc un punct de contact pentru aspectele legate de securitatea portuară. Statele membre pot desemna, pentru aspectele legate de securitatea portuară, punctul de contact desemnat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004. Punctul de contact pentru securitatea portuară transmite Comisiei lista porturilor care fac obiectul prezentei directive și o informează cu privire la orice modificare adusă acestei liste.

▼B*Articolul 13***Punerea în aplicare și controlul conformității**

- (1) Statele membre stabilesc un sistem care să asigure supravegherea adecvată și periodică a planurilor de securitate portuară și punerea în aplicare a acestora.
- (2) Comisia, în colaborare cu punctele de contact prevăzute la articolul 12, monitorizează aplicarea prezentei directive de către statele membre.
- (3) Această monitorizare se desfășoară în comun cu inspecțiile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004.

▼M2*Articolul 14***Modificări ale anexelor I–IV**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14a în ceea ce privește modificarea anexelor I–IV în vederea adaptării lor pentru a ține seama de experiența acumulată în urma punerii în aplicare a acestora, fără a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive.

În cazul modificărilor necesare pentru a adapta anexele I–IV, atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, actelor delegate adoptate în temeiul prezentului alineat li se aplică procedura prevăzută la articolul 14b.

*Articolul 14a***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 14 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 26 iulie 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 14 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație⁽¹⁾.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

▼ M2

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 14 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 14b***Procedura de urgență**

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului elaborează motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Atât Parlamentul European, cât și Consiliul pot formula obiecții cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 14a alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul își notifică decizia de a formula obiecții.

▼ B*Articolul 16***Confidențialitate și diseminarea informațiilor**

(1) La aplicarea prezentei directive, Comisia ia, în conformitate cu Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom ⁽¹⁾, măsurile necesare pentru protecția informațiilor confidențiale la care are acces sau care i se comunică de către statele membre.

Statele membre iau măsuri echivalente în conformitate cu legislația internă relevantă.

(2) Nivelul în materie de securitate al membrilor personalului care desfășoară inspecții de securitate sau care manipulează informații confidențiale referitoare la prezenta directivă se examinează de către statul membru al cărui resortisant este persoana în cauză.

*Articolul 17***Penalități**

Statele membre se asigură că se introduc sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1. Decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2005/94/CE, Euratom (JO L 31, 4.2.2005, p. 66).

Articolul 18

Aplicare

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 iunie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre principalele dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Raport de evaluare

Până la 15 decembrie 2008 și din cinci în cinci ani după această dată, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare întemeiat, printre altele, pe informațiile obținute în conformitate cu articolul 13. În acest raport, Comisia analizează respectarea prezentei directive de către statele membre și eficiența măsurilor luate. În cazul în care este necesar, Comisia prezintă propuneri pentru măsuri suplimentare.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre pe teritoriul cărora se află porturi astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (2).

*ANEXA I***EVALUAREA SECURITĂȚII PORTUARE**

Evaluarea securității portuare reprezintă temeiul planului de securitate portuară și al punerii în aplicare a acestuia. Evaluarea securității portuare cuprinde cel puțin:

- identificarea și evaluarea activelor importante și a infrastructurii a cărei protecție se impune;
- identificarea posibilelor amenințări la adresa activelor și a infrastructurii și probabilitatea concretizării acestora, pentru a stabili și ordona măsuri de securitate în funcție de priorități;
- identificarea, selectarea și ordonarea după priorități a măsurilor de contracarare și a schimbărilor procedurale și a nivelului acestora de eficiență în reducerea vulnerabilității și
- identificarea punctelor slabe, inclusiv factorii umani din infrastructură, politici și proceduri.

În acest sens, evaluarea va cuprinde cel puțin următoarele:

- toate zonele relevante pentru securitatea portuară, definind astfel și limitele portuare. Acestea includ instalațiile portuare aflate deja sub incidența Regulamentului (CE) nr. 725/2004 și a căror evaluare de risc servește drept bază;
- problemele de securitate care provin din interfața dintre instalația portuară și alte măsuri de securitate portuară;
- personalul portuar care va face obiectul verificărilor de antecedente și/sau de al verificării nivelului în materie de securitate având în vedere implicarea acestuia în zonele de risc sporit;
- împărțirea portului, în cazul în care acest lucru este util, în funcție de probabilitatea producerii atentatelor la adresa securității. Zonele nu se analizează numai în funcție de profilul lor direct ca potențială țintă, ci și de eventualul lor rol de trecere atunci când zonele țintă sunt cele adiacente;
- variațiile de risc, de exemplu cele bazate pe sezonabilitate;
- trăsăturile specifice ale fiecărei subzone, cum ar fi localizarea, căile de acces, furnizarea de electricitate, sistemul de comunicații, proprietatea și utilizatorii, precum și alte elemente considerate relevante pentru securitate;
- potențiale scenarii de amenințare pentru port. Întregul port sau părți specifice ale infrastructurii acestuia, mărfurile, bagajele, persoanele sau echipamentul de transport pot fi ținta directă a unei amenințări identificate;
- urmările specifice ale unui scenariu de amenințare. Consecințele pot avea impact asupra uneia sau mai multor subzone. Se identifică atât consecințele directe, cât și cele indirecte. Se acordă o atenție specială riscului de producere a victimelor umane;
- posibilitatea efectelor în masă ale atentatelor la adresa securității;
- vulnerabilitatea fiecărei subzone;
- toate aspectele organizatorice relevante pentru securitatea globală a portului, inclusiv diviziunea tuturor autorităților de securitate, a normelor și a procedurilor existente;
- punctele vulnerabile ale securității portuare globale în raport cu aspecte organizatorice, legislative și procedurale;

▼B

- măsurile, procedurile și acțiunile destinate să reducă punctele vulnerabile critice. Se acordă o atenție deosebită necesității și mijloacelor de a controla sau restricționa accesul la întregul port sau la anumite porțiuni dintr-un port, inclusiv identificarea pasagerilor, a personalului portuar sau a altor lucrători, vizitatorilor și membrilor echipajelor de navă, cerințelor de monitorizare a zonelor sau a activităților, controlului mărfurilor și al bagajelor. Măsurile, procedurile și acțiunile sunt conforme cu riscul perceput, care poate varia între zonele portuare;
- modul în care măsurile, procedurile și acțiunile vor fi consolidate în eventualitatea unei creșteri a nivelului de securitate;
- cerințele specifice pentru gestionarea problemelor clasice de securitate, cum ar fi încărcătură, bagaje, buncăre, provizii sau persoane „suspecte”, colete de origine necunoscută, pericole cunoscute (de exemplu bombe). Aceste cerințe analizează condițiile de dezirabilitate fie pentru eliminarea riscului la locul depistării acestuia, fie după deplasarea acestuia într-o zonă de securitate;
- măsurile, procedurile și acțiunile care au ca scop limitarea și diminuarea consecințelor;
- diviziunea sarcinilor care să permită aplicarea adecvată și corectă a măsurilor, procedurilor și acțiunilor identificate;
- acordarea unei atenții deosebite, după caz, relației cu alte planuri de securitate (de exemplu planuri de securitate a instalațiilor portuare) și alte măsuri de securitate existente. De asemenea, se acordă atenție relației cu alte planuri de reacție (de exemplu planul de reacție la mareele negre, planul de contingență portuară, planul de intervenție medicală, planul pentru dezastrele nucleare etc.);
- cerințele de comunicare pentru aplicarea măsurilor și procedurilor;
- acordarea unei atenții deosebite măsurilor de protecție împotriva divulgării informațiilor sensibile din punct de vedere al securității;
- cerințele legate de cunoștințe pe care trebuie să le dețină toți cei implicați direct și, după caz, publicul larg.

ANEXA II

PLANUL DE SECURITATE PORTUARĂ

Planul de securitate portuară stabilește regimul de securitate al unui port. Acesta se bazează pe concluziile evaluării securității portuare. Planul stabilește în mod clar măsuri detaliate. Acesta conține un mecanism de control care permite, atunci când este necesar, luarea de măsuri corective corespunzătoare.

Planul de securitate portuară are la bază următoarele aspecte generale:

- definirea tuturor zonelor relevante pentru securitatea portuară. În funcție de evaluarea securității portuare, măsurile, procedurile și acțiunile pot varia de la o subzonă la alta. Într-adevăr, unele subzone pot necesita măsuri preventive mai severe decât altele. O atenție specială se acordă interfețelor dintre subzone, identificate în evaluarea securității portuare;
- asigurarea coordonării dintre măsurile de securitate pentru zone cu caracteristici de securitate diferite;
- furnizarea, atunci când este necesar, de măsuri diferite în funcție de diferitele porțiuni ale portului, de nivelurile de securitate variabile și de informațiile specifice;
- identificarea unei structuri organizatorice care să susțină consolidarea securității portuare.

În baza acestor aspecte generale, planul de securitate portuară va atribui sarcini și va specifica planuri de lucru în următoarele domenii:

- cerințe de acces. Pentru anumite zone, cerințele intră în vigoare numai în cazul în care nivelurile de securitate depășesc pragurile minime. Toate cerințele și pragurile sunt incluse exhaustiv în planul de securitate portuară;
- cerințe referitoare la controlul actelor de identitate, al bagajelor și al mărfurilor. Aceste cerințe se pot aplica sau nu la subzone; cerințele se pot aplica integral sau nu la diferite subzone. Persoanele care intră sau se află într-o subzonă pot face obiectul unui control. Planul de securitate portuară va răspunde în mod corespunzător concluziilor evaluării securității portuare, care reprezintă instrumentul prin care vor fi identificate cerințele de securitate pentru fiecare subzonă și la fiecare nivel de securitate. În cazul în care se utilizează, din motive de securitate portuară, cărți de identitate speciale, se stabilesc proceduri exacte pentru emiterea, controlul utilizării și restituirea acestor documente. Aceste proceduri iau în considerare specificul anumitor grupuri de utilizatori ai porturilor, prevăzând măsuri speciale pentru limitarea impactului negativ al cerințelor privind controlul accesului. Categoriile includ cel puțin marinarii, funcționarii din cadrul autorităților, persoanele care lucrează cu regularitate în port sau vizitează portul cu regularitate, rezidenții care locuiesc în port și persoanele care lucrează sau vizitează ocazional portul;
- legătura cu autoritățile de control al mărfurilor, al bagajelor și al pasagerilor. Atunci când este necesar, planul prevede legătura dintre sistemul de informații și cel de control ale acestor autorități, inclusiv eventuale sisteme de control al securității înainte de sosire;
- proceduri și măsuri de manipulare a mărfurilor, bagajelor, buncărelor, proviziilor sau persoanelor suspecte, inclusiv identificarea unei zone de securitate, precum și pentru alte aspecte îngrijorătoare din punct de vedere al securității și încălcări ale securității portuare;
- cerințe de monitorizare pentru subzone sau activități din cadrul subzonelor. Atât necesitatea găsirii de soluții tehnice, cât și soluțiile ca atare rezultă din evaluarea securității portuare;
- semnalizare. Zonele cu cerințe privind accesul și/sau controlul vor fi semnalizate în mod corespunzător. Cerințele de control și acces vor lua în considerare în mod corespunzător toate legile și practicile relevante în vigoare. Monitorizarea activităților se va indica în mod corespunzător în cazul în care legislația internă cuprinde dispoziții în acest sens;

▼B

- comunicare și control de securitate. Toate informațiile relevante pentru securitate se comunică în mod corespunzător în funcție de normele de control de securitate incluse în plan. Având în vedere sensibilitatea anumitor informații, comunicarea se face conform principiului necesității de a cunoaște, dar include, atunci când este necesar, proceduri pentru comunicatele adresate publicului larg. Standardele de control de securitate fac parte din plan și sunt destinate să protejeze informațiile sensibile din punct de vedere al securității împotriva divulgării neautorizate;
- raportarea atentatelor la adresa securității. În vederea asigurării unui răspuns rapid, planul de securitate portuară va trasa cerințele exacte de raportare către agentul de securitate portuară și/sau către autoritatea de securitate portuară a tuturor atentatelor la adresa securității;
- integrarea altor planuri sau activități preventive. Planul abordează în mod clar integrarea altor activități preventive și de control existente în port;
- integrarea altor planuri de răspuns și/sau includerea anumitor măsuri, proceduri și acțiuni specifice de răspuns. Planul descrie detaliat interacțiunea și coordonarea cu alte planuri de răspuns și de urgență. Conflictele și deficiențele se rezolvă după caz;
- cerințele de formare și exerciții;
- organizarea practică a securității portuare și procedurile de lucru. Planul de securitate portuară va descrie în detaliu organizarea securității portuare, diviziunea sarcinilor și procedurile de lucru. De asemenea, el va descrie în detaliu coordonarea cu agenții de securitate ai instalațiilor portuare și ai navelor, după caz. Planul va delimita sarcinile comitetului pentru securitatea portuară, în cazul în care acesta există;
- procedurile pentru adaptarea și actualizarea planului de securitate portuară.

*ANEXA III***CERINȚE PENTRU EXERCIȚIILE PREGĂTIRII DE BAZĂ ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII**

Diferite tipuri de exerciții de pregătire care pot presupune participarea agenților de securitate ai instalațiilor portuare, în colaborare cu autoritățile relevante ale statelor membre, cu agenții de securitate ai companiilor sau cu agenții de securitate ai navelor, în cazul în care aceștia sunt disponibili, se desfășoară cel puțin o dată la fiecare an calendaristic, fără ca intervalul dintre două exerciții de pregătire să depășească 18 luni. Cererile de participare a agenților de securitate ai companiilor sau a agenților de securitate ai navelor la exercițiile de pregătire în comun se fac luând în considerare implicațiile cu privire la securitate și muncă pentru vas. Aceste exerciții de formare vor testa comunicațiile, coordonarea, disponibilitatea resurselor și intervenția. Aceste exerciții de pregătire pot fi:

- (1) la scară naturală sau în condiții reale;
- (2) simulare teoretică sau seminar sau
- (3) combinate cu alte exerciții organizate, cum ar fi exerciții de intervenție de urgență sau exercițiile altor autorități portuare statale.

*ANEXA IV***CONDIȚIILE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE DE O ORGANIZAȚIE DE SECURITATE RECUNOSCUTĂ**

O organizație de securitate recunoscută trebuie să poată demonstra:

- (1) expertiza în aspectele relevante ale securității portuare;
- (2) cunoașterea corespunzătoare a operațiunilor portuare, inclusiv cunoștințe de proiectare portuară și construcție;
- (3) cunoașterea corespunzătoare a altor operațiuni relevante pentru securitate care ar putea afecta securitatea portuară;
- (4) capacitatea de a evalua riscurile de securitate portuară probabile;
- (5) abilitatea de a menține și îmbunătăți cunoștințele specializate ale personalului său în domeniul securității portuare;
- (6) abilitatea de a monitoriza capacitatea personalului de a prezenta încredere în permanență;
- (7) abilitatea de a menține măsuri corespunzătoare pentru a evita divulgarea neautorizată sau accesul la materiale sensibile din punct de vedere al securității;
- (8) cunoașterea legislației și a cerințelor de securitate naționale și internaționale relevante;
- (9) cunoașterea amenințărilor actuale la adresa securității și a modelelor acestora;
- (10) abilitatea de a recunoaște și depista arme, substanțe și dispozitive periculoase;
- (11) abilitatea de a recunoaște, fără discriminare, caracteristicile și modelul comportamental al persoanelor susceptibile de a amenința securitatea portuară;
- (12) cunoașterea tehnicilor utilizate pentru eludarea măsurilor de securitate;
- (13) cunoașterea echipamentelor și sistemelor de securitate și supraveghere și a limitelor operaționale ale acestora.

O organizație de securitate recunoscută care a efectuat o evaluare a securității portuare sau o revizuire a unei asemenea evaluări pentru un port nu poate întocmi sau revizui planul de securitate portuară pentru același port.